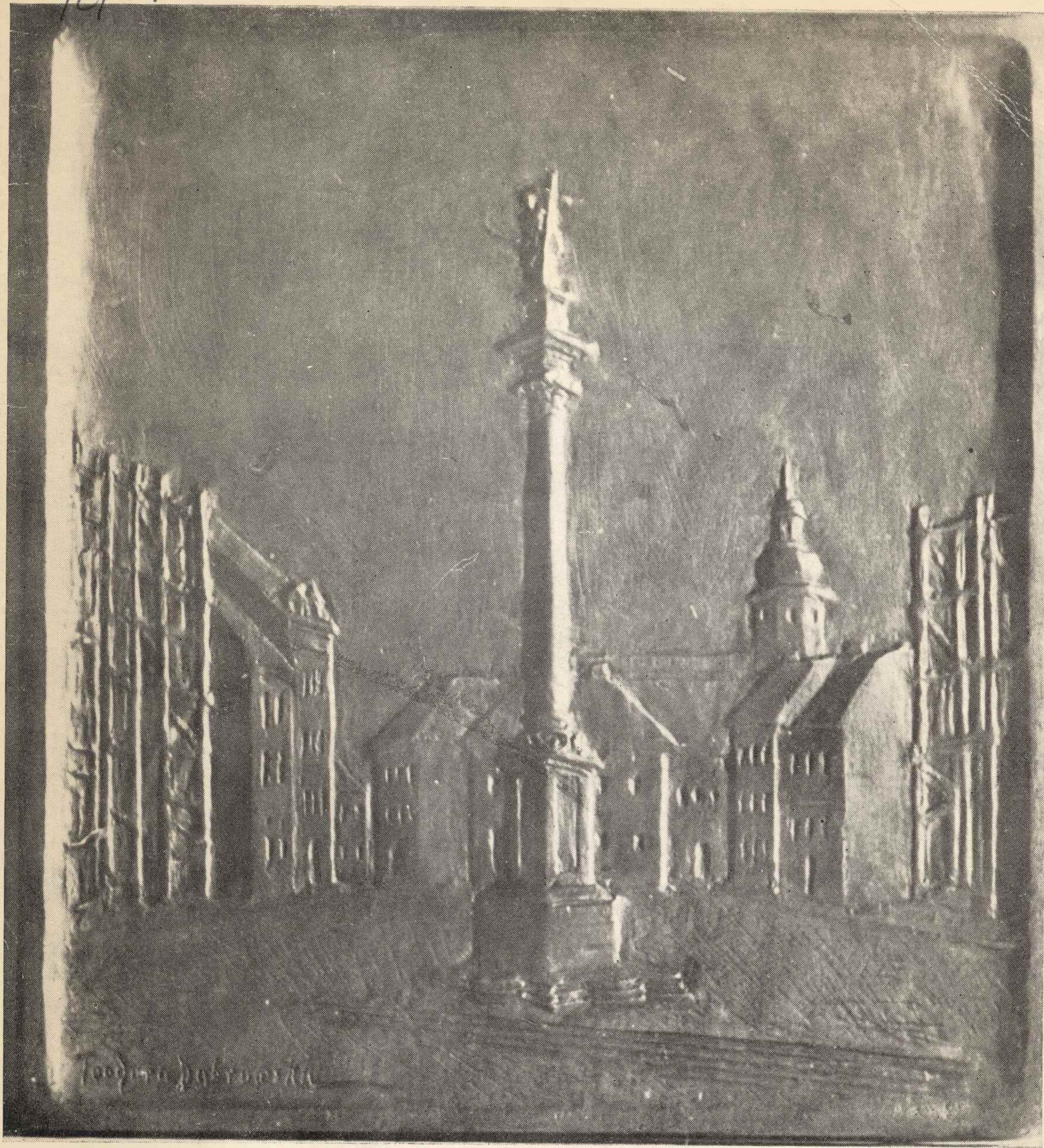

12/77

Feodorowka Dabrowa

Feodora
DABROWSKA

*Związek Polskich Artystów Plastyków
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych*

**Wystawa malarstwa
rzeźby i medali
TEODORY DĄBROWSKIEJ
w 50 – lecie pracy twórczej**

kwiecień 1971

Warszawa „Zachęta”, plac Małachowskiego 3

Teodora Dąbrowska

Warszawa, ul. Noakowskiego 12 m 11

Ur. 9.XI.1891 r. w Warszawie

Studia: Warszawa, Paryż (rzeźba u prof. E. Bourdelle'a). Rzym (rzeźba u prof. A. Madeyskiego), Florencja (malarstwo u prof. Trenta-Coste).

Swój warsztat artystyczny doskonaliła w Belgii i Finlandii. W Mediolanie uczyła się śpiewu.

Twórczość w zakresie rzeźby, medalierstwa, malarstwa oraz rysunku.

Przed wojną członek ugrupowania artystycznego BLOK, Grupy Akwarelistów, Związku Zawodowego Artystów Rzeźbiarzy, Polskiego Towarzystwa Artystycznego, inicjatorka i współzałożycielka Komitetu Przyjaciół Sztuki Polskiej. Brała czynny udział w pracach organizacyjnych i społecznych, m.in. w organizowaniu imprez artystycznych w których sama występowała śpiewając pieśni.

Udział w wystawach przed wojną, m.in.:

- 1927 Wystawa konkursowa „Rzeźba polska”, Warszawa TZSP
- 1929 Powszechna wystawa krajowa, Poznań
- 1930 Salon TZSP, Warszawa
- 1931 Salon TZSP, Warszawa
- 1932 Salon TZSP, Warszawa
- 1933 Salon TZSP, Warszawa
- 1936 Wystawa ogólna, Warszawa TZSP
Wystawa ogólna, Warszawa TZSP
Salon plastyków BLOKU, Warszawa IPS
- 1937 Salon TZSP, Warszawa — wyróżnienie
I Ogólnopolski salon rzeźby, Warszawa IPS
Wystawa malarstwa, grafiki, rzeźby, Warszawa
- 1938 Wystawa ogólna, Warszawa TZSP
Salon TZSP, Warszawa

1939 Wystawa zbiorowa, Warszawa TZSP

W czasie wojny dorobek twórczy Artystki uległ prawie całkowitemu zniszczeniu.

Udział w wystawach po wojnie:

1949 V Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom TPSP

1950 I Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa Muzeum Narodowe — wyróżnienie
Plastycy w walce o pokój, Warszawa Zachęta

1955 VI Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta

1957 I Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika konkurs na pomnik Bohaterów Warszawy, Warszawa

1958 Wystawa „Rzeźba warszawska 1945—1958”, Warszawa Zachęta — wyróżnienie

III Wystawa grupy „Zachęta”, Łódź OPS

IV Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika

V Wystawa grupy „Zachęta”, Radom TPSP

konkurs na projekt monety 10 zł, Warszawa — nagroda

VIII Wystawa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta

1959 VI Wystawa grupy „Zachęta”, Łódź OPS

VII Wystawa grupy „Zachęta”, Kraków TPSP

VIII Wystawa grupy „Zachęta”, Radom TPSP

IX Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika

X Wystawa grupy „Zachęta”, Częstochowa MPWiT

Wystawa indywidualna akwarel i fotogramów rzeźb, Rewal

1960 Wystawa indywidualna akwarel i fotogramów rzeźb, Łądek Zdrój

Wystawa „Rzeźba polska 1945—1960”, Warszawa Zachęta

Wystawa indywidualna akwarel, rzeźb i rysunków, Otwock PRN

XIV Wystawa grupy „Zachęta”, Białystok Muzeum, Płock PDK, Radom TPSP

Wystawa indywidualna akwarel, rysunków i fotogramów rzeźb, Spała

Wystawa indywidualna rzeźby, Warszawa Kordegarda

Wystawa indywidualna akwarel, rysunków i fotogramów rzeźb, Międzyzdroje KMPiK

XV Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika

1960/61 XVI Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom TPSP Muzeum Miejskie

1961 Wystawa indywidualna akwarel i fotogramów rzeźb, Ustronie Morskie DW „Lublinianka” (z L. Szatcznajderem)

Wystawa indywidualna malarstwa, Duszniki Zdrój sala koncertowa

Wystawa rzeźby w XV-lecie PRL, Warszawa Muzeum Narodowe

1962 IX Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta

Wystawa indywidualna akwarel i fotogramów rzeźb, Krynica Sanatorium Wojskowe

XXI Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika

Wystawa „Otwarte drzwi”, Warszawa Pomarańczarnia

XXVI—XXVIII Wystawa grupy „Zachęta”, Grudziądz Muzeum, Toruń Dwór Artusa, Bydgoszcz PDS

Wystawa indywidualna rysunków, akwarel i fotogramów rzeźb, Międzyzdroje KMPiK

XVIII Ogólnopolska zimowa wystawa plastyki, Radom TPSP Muzeum Miejskie

Wystawa „Warszawa w sztuce”, Warszawa PKiN

1963 I Ogólnopolska wystawa medalierstwa, Warszawa Zachęta

Wystawa indywidualna akwarel, rysunków i fotogramów rzeźb, Kudowa Zdrój Biblioteka

- Wystawa rzeźb i tkanin Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
 Wystawa indywidualna akwarel, rysunków i fotogramów rzeźb, Spała dom administracji FWP
 XXXII Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika
 Wystawa „Warszawa w sztuce”, Warszawa PKiN
- 1963/64/65 Wystawa grupy „Zachęta”, Moskwa Galeria Kuznieckij Most, Ryga Państwowe Muzeum, Mińsk, Lwów Muzeum Etnografii i Sztuki Stosowanej, Kijów lokal Związku Plastyków Ukraińskich, Równe i in.
- 1964 Międzynarodowy konkurs na medal o tematyce dowolnej, Arezzo
 Wystawa „Otwarte drzwi”, Warszawa Pomarańczarnia
 V Ogólnopolska wystawa marynistyczna, Warszawa Zachęta
 Wystawa „Warszawa w sztuce”, Warszawa Zachęta
 X Wystawa malarstwa Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
 XXXIX Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika
- 1965 Wystawa „Otwarte drzwi”, Warszawa Pomarańczarnia
 Wystawa grafiki i rzeźby Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
 Wystawa „Warszawa w sztuce”, Warszawa Zachęta
- 1966 Wystawa indywidualna akwarel, rysunków i fotogramów rzeźb, Nałęczów MDK
 Wystawa indywidualna malarstwa i fotogramów rzeźb, Inowrocław Miejska Biblioteka
 50 Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika
 Sztuka medalierska w Polsce Ludowej 1945—1965, Wrocław Muzeum Sztuki Medalierskiej
 I Festiwal sztuk pięknych, Warszawa Muzeum Wojska Polskiego
 XI Wystawa malarstwa i grafiki Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta

- Wystawa rzeźby Okręgu Warszawskiego ZPAP, Kraków Pawilon Wystawowy
- 1967 Wystawa darów dla Skopje — rzeźba, Warszawa Galeria Rzeźby
 Ogólnopolska wystawa rzeźby 1967, Warszawa Zachęta
 LIV Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika
- 1968 Wystawa darów dla Muzeum Sztuki Współczesnej w Skopje, Skopje
 II Festiwal sztuk pięknych, Warszawa Zachęta
 LVIII Wystawa grupy „Zachęta”, Warszawa Politechnika
 XII Wystawa malarstwa, grafiki i rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
 Ogólnopolska wystawa XXV-lecie LWP w twórczości plastycznej, Warszawa Zachęta
- 1969 LXI Wystawa grupy „Zachęta”, w XXV rocznicę PRL, Warszawa Politechnika
 Matka i dziecko w polskim medalierstwie współczesnym, wystawa z okazji kongresu UNICEF, Warszawa Kordegarda następnie Berno Muzeum Miejskie, Lucerna
 Wystawa „Portret w rzeźbie”, Warszawa Galeria Rzeźby
 Ogólnopolska wystawa medalierstwa 1965—69, Warszawa Zachęta
 25 lat rzeźby warszawskiej, Warszawa Zachęta
- 1970 III Festiwal sztuk pięknych, Warszawa Zachęta
- W latach 1957—1966 organizuje wystawy plastyczne i odczyty dla młodzieży na Ziemiach Odzyskanych.
 Laureatka nagrody Prezesa Rady Ministrów i Ministra Kultury i Sztuki z okazji 40-lecia pracy artystycznej i społecznej, 1960.
 Prace w zbiorach Muzeów Narodowych w Warszawie, Krakowie i Wrocławiu, Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu, Muzeum Historycznego m.st. Warszawy, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, muzeów w Częstochowie, Radomiu i Toruniu, zbiorach Mennicy Państwowej w Warszawie, instytucji państwowych, za granicą w Arezzo i Skopje.

Teodora Dąbrowska jest przede wszystkim rzeźbiarką i właśnie jako mistrzynię dłuta znają ją w okresie przed drugą wojną światową liczne rzesze warszawskich miłośników sztuki, odwiedzające salony Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych oraz wystawy zbiorowe Instytutu Propagandy Sztuki. Na tych bowiem imprezach miały one możliwość spotkać się z Jej pełnymi spokojem i wewnętrzną siłą rzeźbami, które nadto świadczyły, że autor ich posiada dobrze opanowany warsztat oraz umiejętność syntetycznego spojrzenia na formę i bryłę.

Była to niewątpliwie twórczość kameralna, w której dominował realizm, ale bardzo indywidualnie traktowany portret; niemniej jednak od czasu do czasu zjawiały się w niej bardzo interesujące rozwiązania monumentalne. Do najlepszych z nich można by zaliczyć projekt pomnika Józefa Piłsudskiego, który miał stanąć w mieście Split w Jugosławii. Na skutek wybuchu wojny w 1939 roku nie został on zrealizowany a wykonane już w brązie odlewy zaginęły w czasie jej trwania. Podobnie zresztą stało się z całym przedwojennym dorobkiem artystycznym Dąbrowskiej zarówno w zakresie rzeźby jak i nieeksponowanego wówczas publicznie na otwartych imprezach malarstwa sztalugowego. Tym bardziej należy tego żałować, że pokazy Jej prac w salonach TZSP i IPSu spotykały się w tym czasie zawsze z żywym oddźwiękiem fachowej krytyki i prasy warszawskiej. Szukając ustawicznie własną wypowiedzią nowych środków wyrazu, nie zapomina Dąbrowska — co uwidacznia się szczególnie w pracach wspomnianego okresu przedwojennego — że uczyła się sztuki rzeźbiarskiej u takich twórców jak znakomity Antoine Bourdelle czy też jego rówieśnik — polski rzeźbiarz osiadły w Rzymie — Antoni Madeyski.

W okresie powojennym powstają nowe kompozycje rzeźbiarskie, medalierskie i malarskie związane zawsze z aktualną problematyką w których artystka porusza wiele dziedzin życia. Toteż śmiało można powiedzieć, że ta stale młoda artystka każdą swoją pracą udowadnia konieczność uprawiania przez prawdziwego twórcę możliwie wszechstronnie zaangażowanej sztuki. Pisząc o Teodorze Dąbrowskiej jako twórcy, trudno pominąć Jej przedwojenną działalność społeczną w dziedzinie upowszechniania i rozwoju sztuk pięknych na terenie stolicy i wo-

jewództwa warszawskiego. Ona to bowiem była inicjatorką, współzałożycielką a następnie wiceprezesem Komitetu Przyjaciół Sztuki Polskiej. Z Jej inicjatywy Komitet ten organizował festiwale, giełdy i kiermasze sztuki. Do ciekawostek, ale jakże charakterystycznych dla wyjątkowych cech Jej złożonej osobowości, należał fakt zdobycia po wielu i oczywiście żmudnych staraniach, dużego wozu meblowego, dzięki któremu zrealizowała pierwsze wystawy objazdowe malarstwa, rzeźby i grafiki organizowane przez wspomniany Komitet. Uczestnicząc w nich sama, docierała w ten sposób z warszawską sztuką do miast i miasteczek, gdzie wygłaszała odczyty popularyzujące działalność twórczą artystów stolicy. Jednocześnie na spotkaniach z warszawską publicznością przekazywała jej — jako rezultat swoich licznych podróży po wielu krajach Europy a zwłaszcza po Włoszech i Francji — informacje o najnowszych osiągnięciach twórczych i kierunkach rozwoju sztuk pięknych na świecie. Na tym jednak nie zamykała się cała Jej ówczesna działalność społeczna, albowiem Teodora Dąbrowska organizowała również koncerty w Warszawie, na których — będąc uczennicą prof. Floriani — występowała jako śpiewaczka. Cały dochód z tych koncertów przeznaczala na cele pomocy uboższym twórcom.

W okresie tym Dąbrowska była także niezwykle aktywnym członkiem wielu ugrupowań twórczych, wymienić tu należy: BLOK, Grupę Akwarelistów, Związek Zawodowy Artystów Rzeźbiarzy i Polskie Towarzystwo Artystyczne.

Nawet w czasie okupacji hitlerowskiej nie przerwała całkowicie swej działalności społeczno-filantropijnej i twórczej prowadząc ją oczywiście w znacznie ograniczonych rozmiarach.

To, że po drugiej wojnie światowej Dąbrowska zorganizowała dwanaście wystaw indywidualnych w szeregu ośrodków na Ziemiach Odzyskanych wzbogacając je prelekcjami o charakterze popularno-oświatowym, że w tej chwili jeszcze ciągle na terenie Związku Polskich Artystów Plastyków — jakkolwiek nie piastowała i nie piastuje żadnych godności w jego władzach — włącza się często dobrowolnie do różnych akcji, świadczy jednoznacznie o wielkich, niecodziennych wartościach charakteru,

które obok talentu pozwalają Jej składać na ołtarzu sztuki najlepsze swe siły.

Piękny to i godny naśladowania przykład, tym bardziej, że działalność Teodory Dąbrowskiej trwa już nieprzerwanie pięćdziesiąt lat i właśnie w tym roku, korzystając z okazji jubileuszu mam zaszczyt złożyć Jej najserdeczniejsze życzenia dalszej jeszcze długiej i pełnej sukcesów pracy.

Wiesław Müldner-Nieckowski

Malarstwo – akwarele

1. Sad wiśniowy w Bolkowie, 1948, 50×35
2. Ustka-Port, 1948, 34×50
3. Portret rzeźbiarza, 1948, 47×35
4. Matka, 1948, 34×49
5. Ruiny Warszawy — Ulica Szpitalna, 1949, 50×35
6. Gruzy Warszawy 1944 roku, 1949, 34×48
7. Bolków I, 1949, 50×35
8. Bolków II, 1949, 50×35
9. Bolków — Wnętrze kościoła, 1949, 50×35
10. Bolków na Dolnym Śląsku, 1949, 49×34
11. Frombork — Katedra, 1949, 35×50
12. Maki, 1949, 40×30
13. Dom Małego Dziecka w Otwocku, 1950, 50×70
14. Ustka — Kutry rybackie, 1950, 35×50
15. Wiosna w Krynicy Zdroju, 1952, 50×35
16. Al. Jerozolimskie w nocy, 1955
17. Wodospad we mgle, 1955, 34×23
18. Polne kwiaty, 1957, 56×37
19. Ciechocinek, 1958, 32×50
20. Trzy kumoszki, 1958, 66×45
21. Mikołajki — Żniwa, 1958, 33×50
22. Haneczka, 1958, 55×35
23. Szarotki, 1959, 33×24
24. Puszki w Mikołajkach, 1959, 29×20
25. Mikołajki na wydmach, 1959, 38×26
26. Fragment z Puszczy Białowieskiej, 1959, 50×38
27. Picasso, 1959, 49×37
28. Kobieta z gołębiem, 1960, 48×35
29. Kwiaty jesieni, 1960, 64×46
30. Zima w Łądku Zdroju, 1960, 47×32
31. Rybaczka z Helu, 1960, 33×23
32. Wiosna w Otwocku, 1960, 44×36
33. Warszawa wieczorem, 1960, 50×37
34. Wierzby, 1960, 65×45
35. Otwock — Zimowy pejzaż, 1961, 70×50
36. Morze we mgle, 1961, 24×33
37. Droga, 1961, 50×70

38. Alegoryczny pień, 1962, 35×50
39. Angorka, 1963, 47×34
40. Warszawa nad Wisłą o zmroku, 1964, 44×42
41. Sanatorium dla dzieci w Otwocku, 1964, 50×35
42. Hania z kółkiem, 1965, 57×43
43. Stadion w Sopocie, 1965, 25×35
44. Marszałkowska o zmierzchu, 1965, 50×35
45. Studzienka, 1965, 63×42
46. Warszawa o zmroku — Trasa W-Z, 1966, 33×34
47. Nałęczów — Sanatorium nad stawem, 1966, 25×34
48. Warszawa — Nowo wybudowane bloki, 1966, 34×50
49. Burzliwe morze w Międzyzdrojach, 1967, 35×44
50. Teatr Wielki po odbudowie, 1967
wł. Rady Osiedlowej „Osiedla Za Żelazną Bramą” w Warszawie
51. Al. Jerozolimskie w nocy, 1967, 35×35
52. Jesienne liście, 1969, 39×26
53. Politechnika — Widok z pracowni, 1970, 50×35
54. Starówka podczas deszczu wieczorem, 1950, olej, 32×47
wł. Osiedlowego Domu Kultury w Rembertowie

Szkice rysunkowe

55. Typ kobiety z czasów wojny, piórko tusz, 25×20
56. Staruszka, kredka, 40×50
57. Głowa weterana, kredka, 40×30
58. Studium staruszki, tusz, 40×30
59. Głowa studenta, tusz, 40×30
60. Studium głowy, tusz, 40×30

Rzeźba

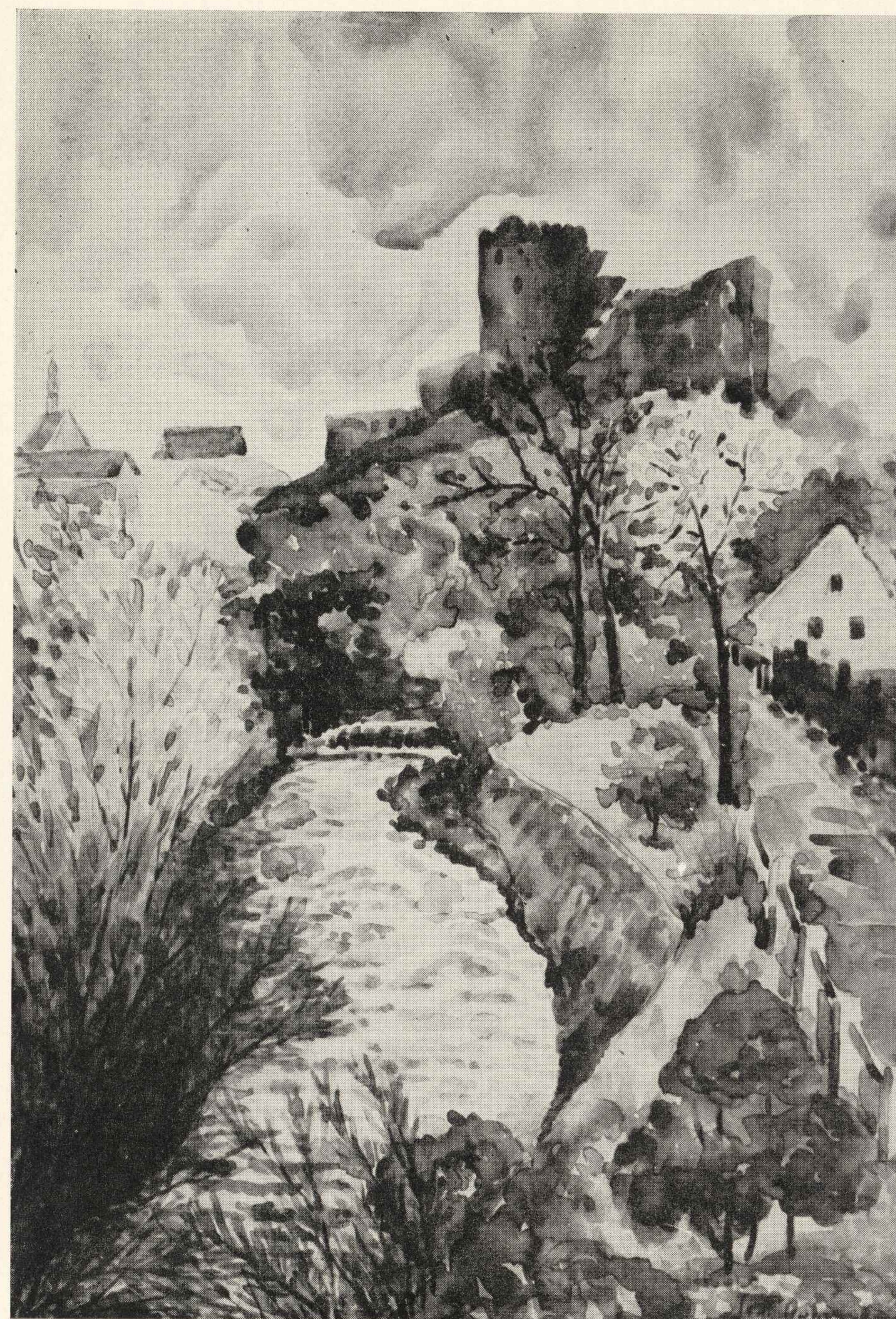
1. Głowa wojownika, 1930, drewno, wys. 43
2. Akt, 1930, gips pat., wys. 53
3. K. Lasocki, 1932, gips pat., wys. 70
4. Ratlerka, 1932, ceramika, wys. 15
5. Głowa prezesa A. D., 1935, sztuczny kamień, wys. 44
6. Moja Mateczka, 1937, żeliwo, wys. 26
7. Głowa tancerki, 1937, brąz granit, wys. 50
8. Góralka, 1938, brąz granit, wys. 40
9. Głowa studenta A. D., 1938, sztuczny kamień, wys. 55
10. Przedszkolak, 1938, żeliwo, wys. 36
11. Moniuszko, 1949, gips pat., wys. 27
12. Głowa plastyczki, 1950, gips pat., wys. 48
13. Rzeźbiarka, 1954, gips, wys. 65
wł. Centralnej Składnicy Muzealnej w Kozłówce
14. Główka Hani, 1955, gips pat., wys. 37
15. Moniuszko, 1957, żeliwo
wł. Muzeum Narodowego w Warszawie
16. Projekt pomnika Bohaterów Warszawy, 1957, gips pat., wys. 56
17. Hania, 1958, gips pat., wys. 71
18. Japonka, 1959, żeliwo, wys. 57
wł. Centralnej Składnicy Muzealnej w Kozłówce
19. Paul Robeson, 1959, żeliwo, wys. 55
wł. Centralnej Składnicy Muzealnej w Kozłówce
20. K. Szymanowski, 1959, sztuczny kamień, wys. 54
21. „Dziewięćdziesiątka minęła”, 1960, drewno, wys. 31
22. F. Chopin, 1960, sztuczny kamień, wys. 52
23. Mazowszanka, 1961, żeliwo, wys. 60
24. Katia, 1962, drewno, wys. 28
25. L. van Beethoven, 1963, sztuczny kamień, wys. 51
26. Śpiewaczka, 1964, piaskowiec, wys. 70
27. A. Mickiewicz, 1965, żeliwo, wys. 59
28. Forma z wyobraźni, 1965, drewno, wys. 40
29. N. Paganini, 1965, żeliwo, wys. 45

30. Bułgarka, 1967, drewno, wys. 40
wł. Ministerstwa Kultury i Sztuki
31. Wietnamczyk, 1967, żeliwo, wys. 53
wł. Ministerstwa Kultury i Sztuki
32. K. Szymanowski, 1967, żeliwo, wys. 50
33. Mocny człowiek, 1968, drewno, wys. 55
34. Moniuszko, 1968, żeliwo, wys. 58
35. „Chcę się śmiać”, 1969, drewno, wys. 37
36. M. Konopnicka, 1969, żeliwo, wys. 62
37. M. Kopernik, żeliwo, 1970, wys. 64
38. Ofiara wojny, 1970, drewno, wys. 50
39. Pragnienie spokoju, 1970, drewno, wys. 40
40. Portret Zofii Dębskiej, 1939, płaskorzeźba brąz, 70×40
41. Skutki wojny, 1970 kamień, wys. 25

Medale

1. Mały powstaniec ze Starówki, 1950, plakieta brąz, 39×20
2. Koreańczyk, 1960, plakieta brąz, 18×15
3. Uśmiech dziewczyny, 1960, plakieta brąz, 18×15
4. Ciężarowiec, 1961, plakieta brąz, 22×18
5. M. Nowotko, proj. monety 10 zł, 1962, medal brąz, ϕ 20
6. Mazowszanka z gołębiem, 1962, medal brąz, ϕ 20
7. Odbudowa Warszawy, 1965, plakieta brąz, 24×22
8. Matka i dziecko, 1968, medal brąz, ϕ 20
9. Zebrany plon, 1968, medal brąz, ϕ 20
10. M. Dąbrowska, 1969, plakieta brąz, 26×21
11. Rzeźbiarka, 1969, plakieta brąz, 33×23
12. K. I. Gałczyński, 1969, plakieta brąz, 31×24
13. W. Lenin, 1970, medal brąz, ϕ 24
14. S. Wyspiański, 1970, medal brąz, ϕ 20
15. M. Kopernik, 1971, medal brąz, ϕ 20
16. Hokeiści, 1971, medal brąz, ϕ 20

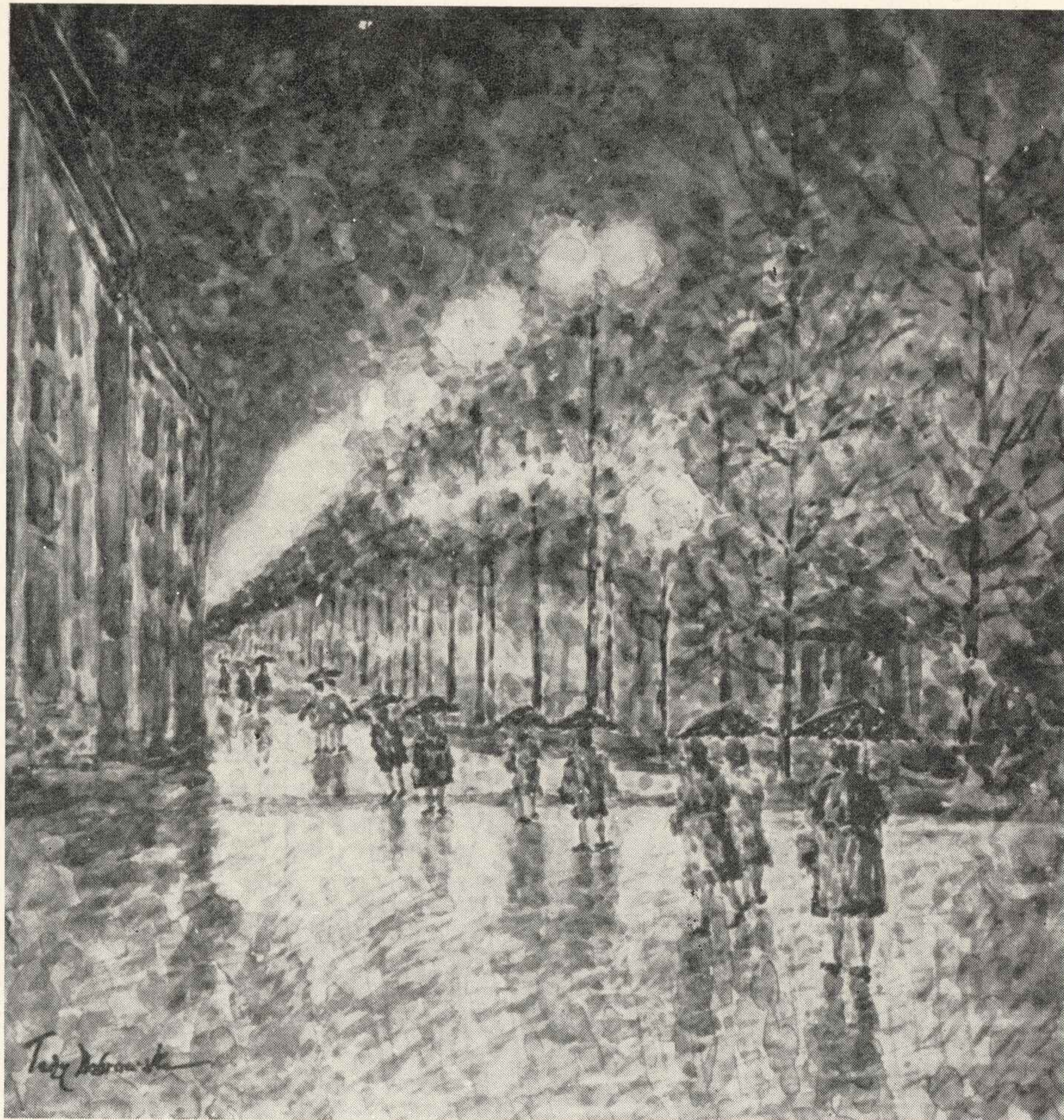
Bolków na Dolnym Śląsku, 1949, akwarela

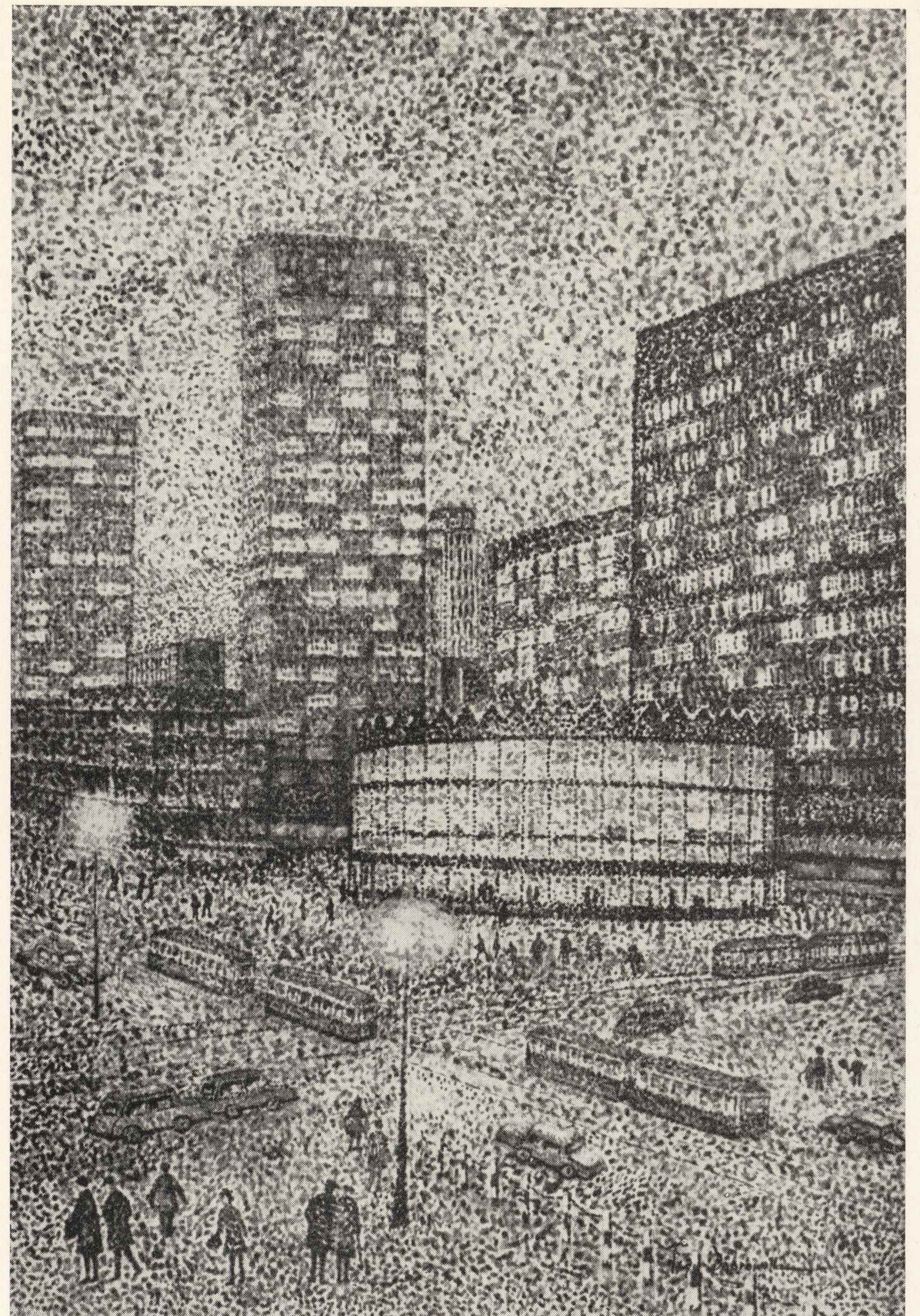
Matka, 1948, akwarela

Haneczka, 1958, akwarela

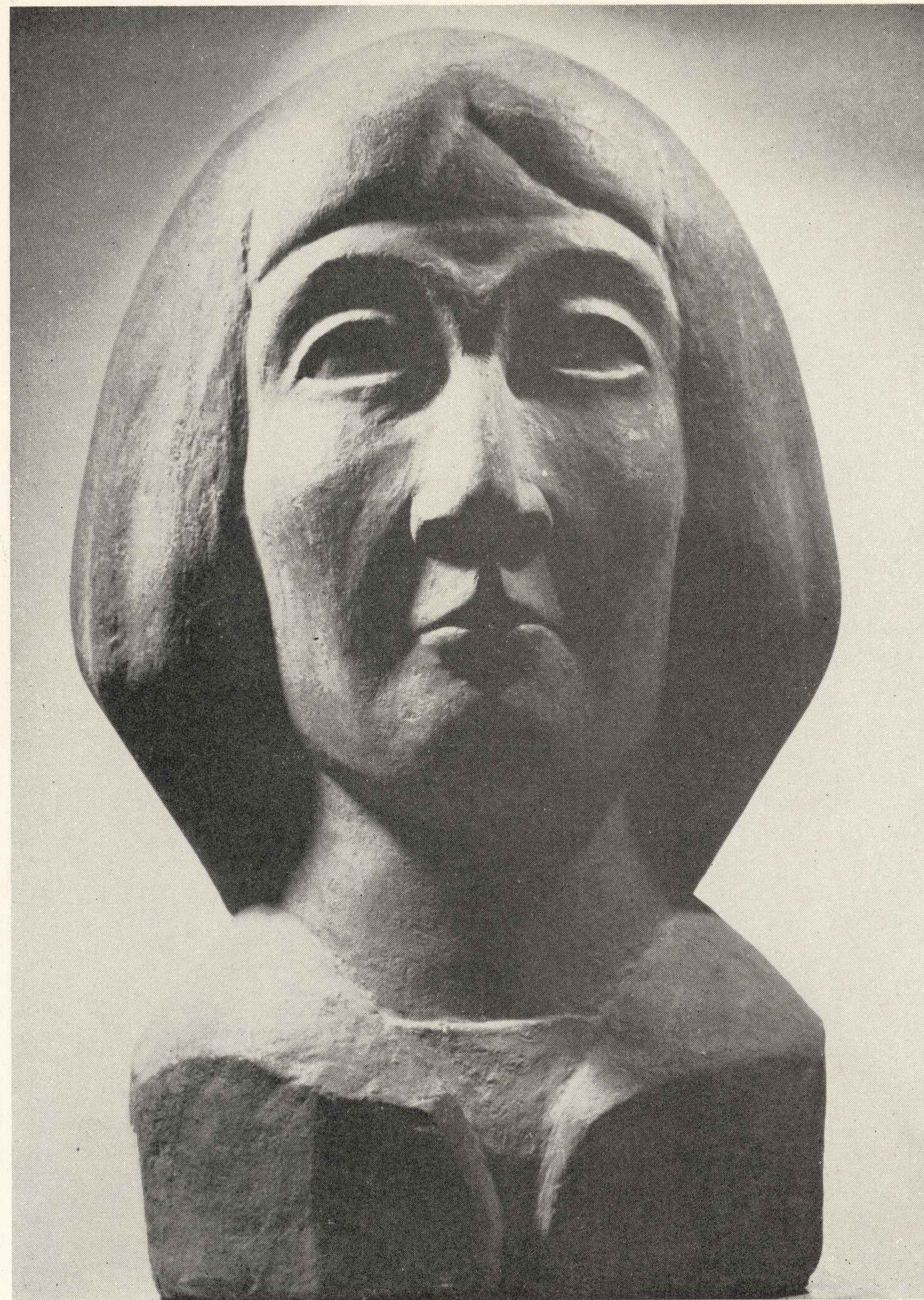
Al. Jerozolimskie w nocy, 1967, akwarela

Marszałkowska o zmierzchu, 1965, akwarela

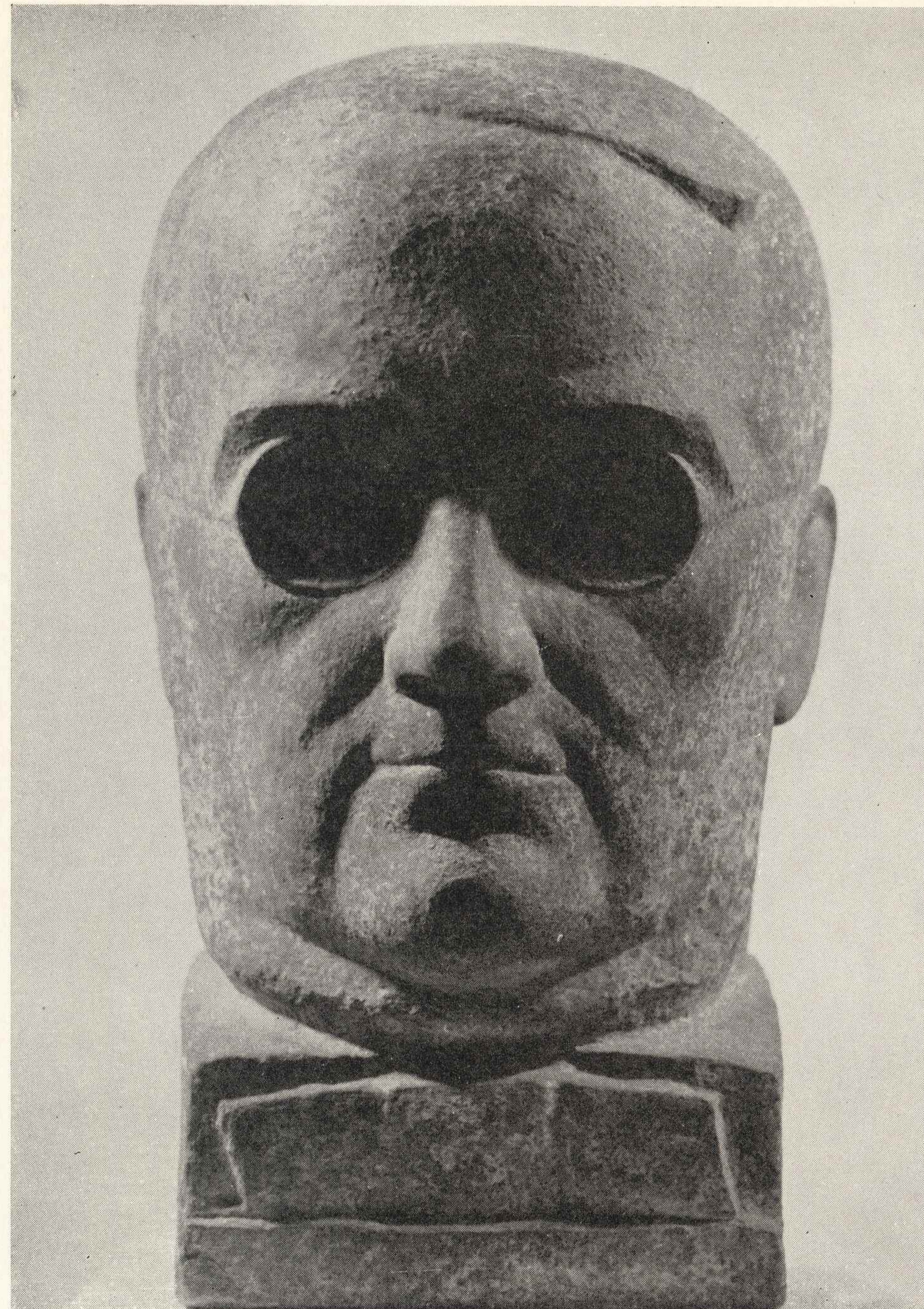
Ofiara wojny, 1970, drewno

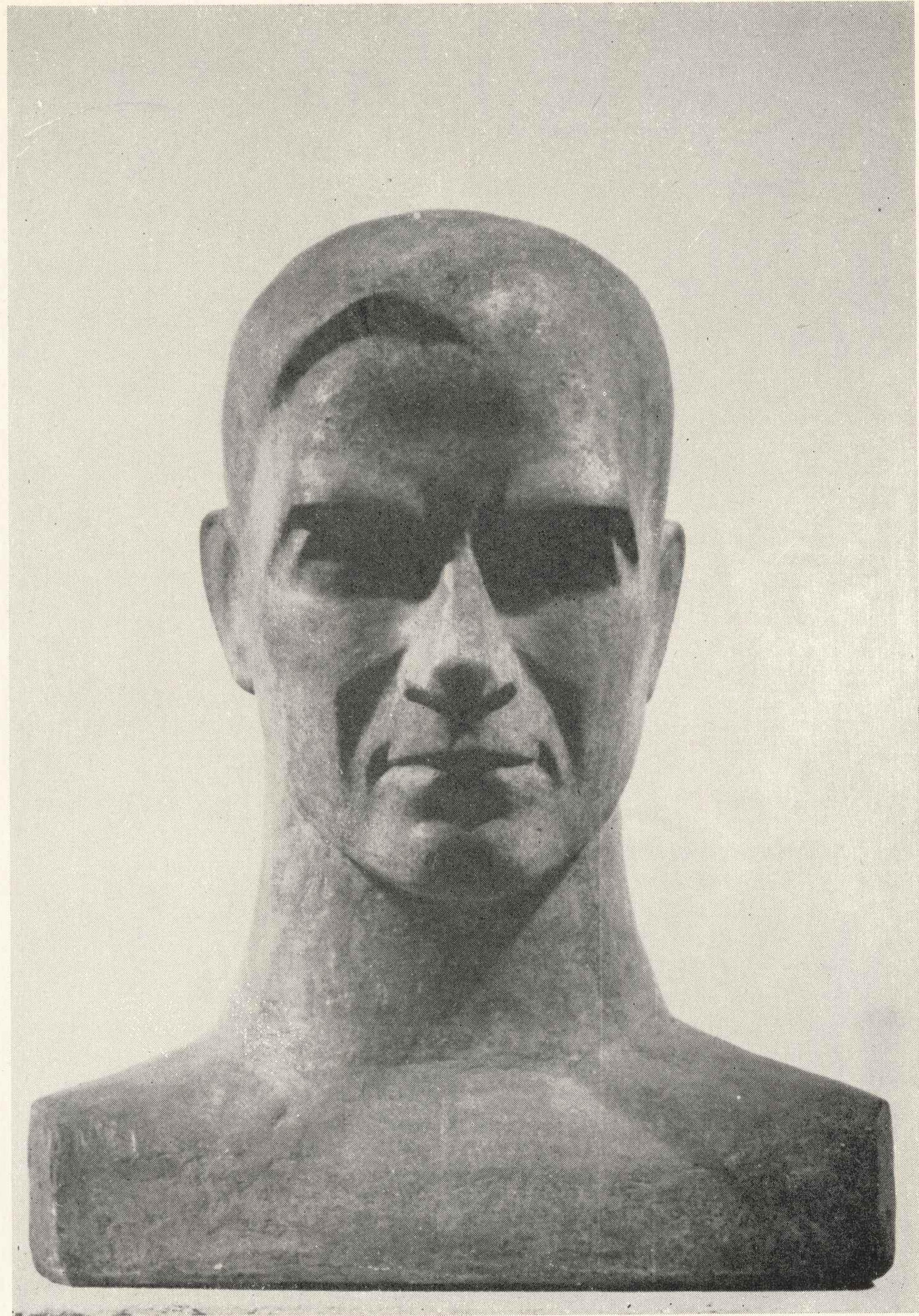
M. Kopernik, 1970, żeliwo

M. Konopnicka, 1969, żeliwo

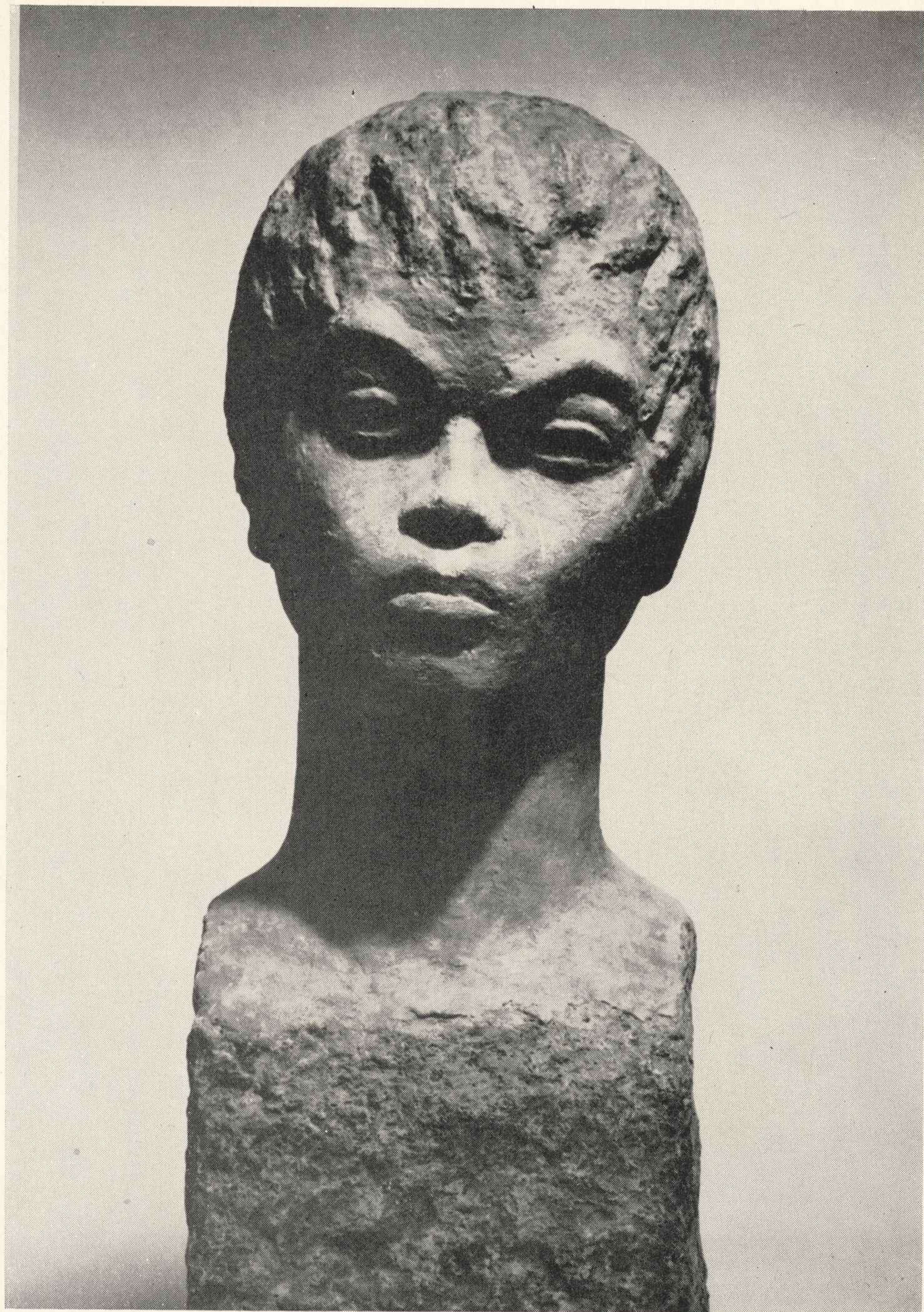
S. Moniuszko, 1968, żeliwo

K. Szymanowski, 1967, żeliwo

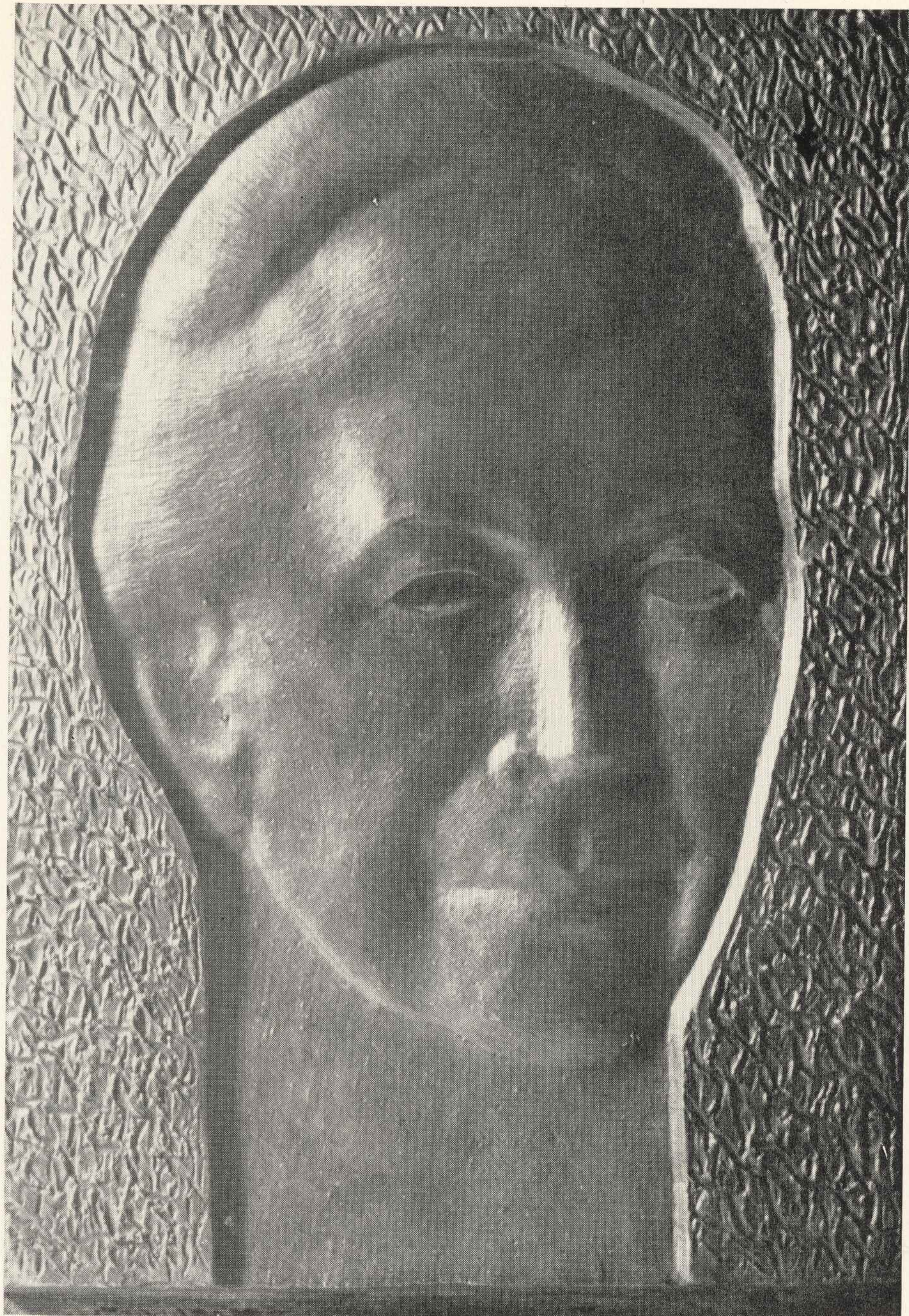
Przedzokolak, 1938, żeliwo

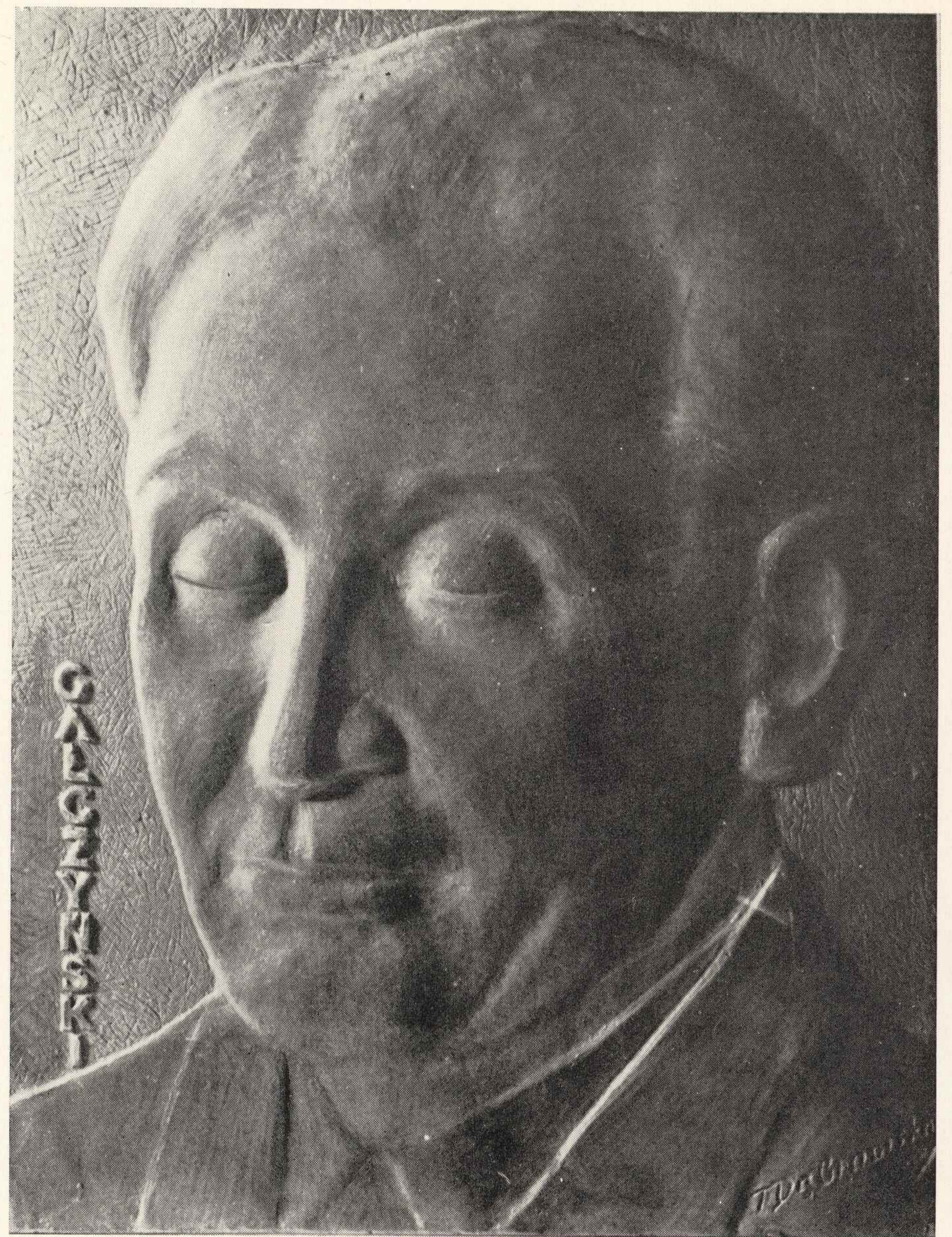
Wietnamczyk, 1967, żeliwo

W. Lenin, 1970, medal brąz

Rzeźbiarka, 1969, plakieta brąz

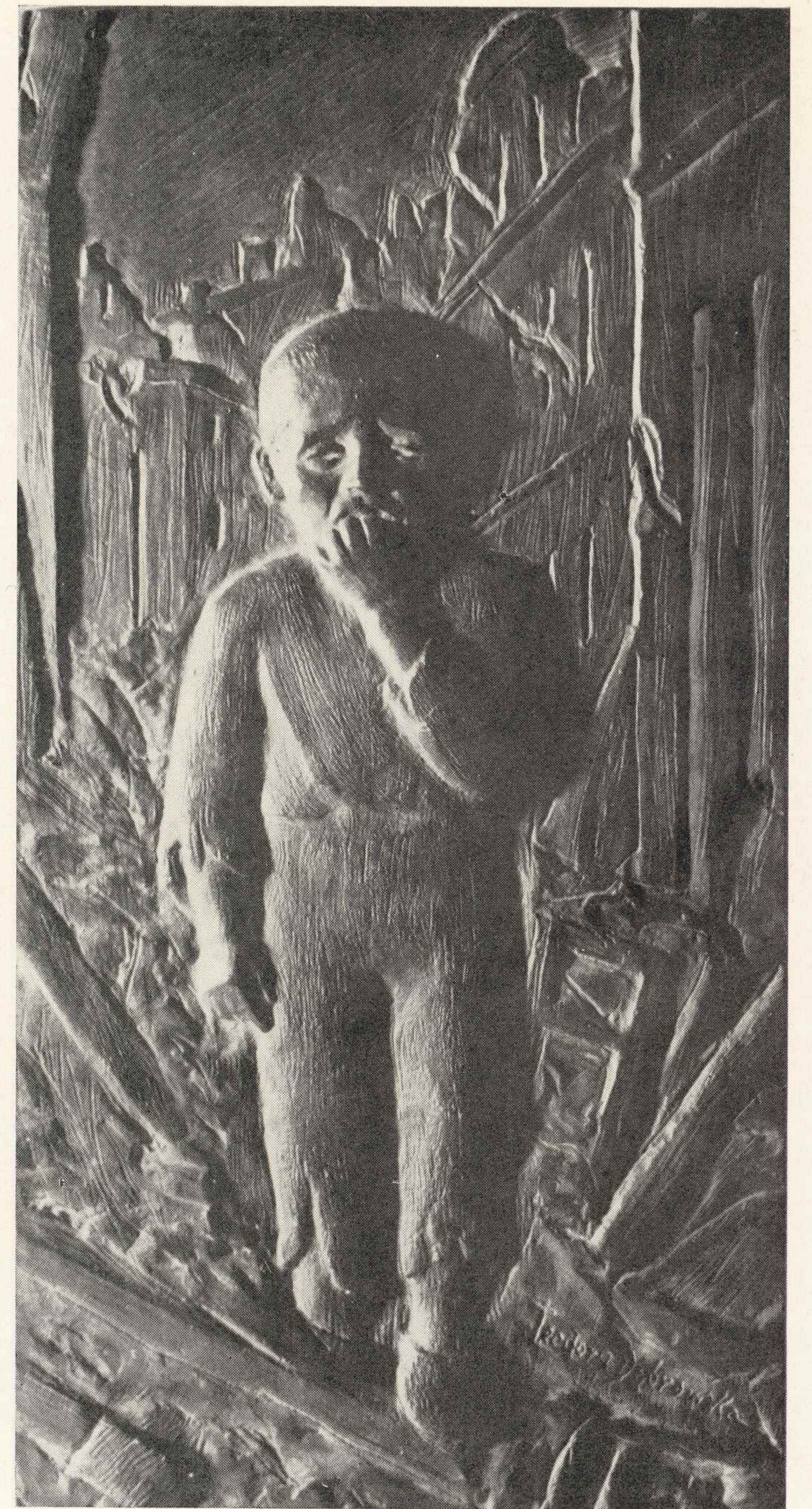

K. I. Gałczyński, 1969, plakieta brąz

Odbudowa Warszawy, 1965, plakieta brąz

Mały powstaniec ze Starówki, 1950, plakieta brąz

Projekt ekspozycji: Marian Stepien
Projekt plakatu i opracowanie graficzne katalogu: Halina Jarosz
Redakcja katalogu: Halina Zacharewicz (CBWA)
Zdjęcia: Pracownia Fotograficzna CBWA — Wiesława Rolke
Redakcja techniczna: Henryk Malko (CBWA)
Drukarnia im. Rewolucji Październikowej — Warszawa
Zam. 272/71. U-67

Nakład: 500 egz.
Cena zł 10.—

